

РЕШЕНИЕ

№ 1095

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разглежда докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110200163 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Д. Е. чрез пълномощника ѝ – адв. А. С – САК против Наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-320/31.08.2021 г., издадено от Зам.Кмет на Столична община, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 (четиристотин) лева, на основание чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община за извършено нарушение по чл.23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

В жалбата се излагат аргументи за нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила при издаване на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка се сочи, че жалбоподателят Е. е работил със сключен трудов договор с „К-2019“ ЕООД, като продавач – консултант на щанд за палачинки и сладолед, находящ се в парк „Заимов“, гр. София, поради което и извършваната от него трудова дейност не следвало да се счита за търговска. Осъществяваната търговия на открито не се извършвала от името на жалбоподателя като физическо лице, а в качеството

му на работник в търговското дружество, което стопанисвало обекта. Това обстоятелство се потвърждавало и от издадения касов бон от фискалното устройство, работещо в търговския обект.

По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното НП, като се претендира присъждане на направените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено по делото, жалбоподателят редовно призован, не се явява. Същият се представлява от пълномощника си -адв.С., която в дадения ход по същество пледира съдът да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, по съображенията, изложени в жалбата. Допълнителни аргументи за това развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, като представя доказателство за извършеното им плащане.

Административнонаказващият орган се представлява от юрк. П, която намира жалбата за неоснователна. Сочи, че в хода на съдебното следствие нарушението било доказано по безспорен и категоричен начин, като наложеното наказание било в минималния размер, предвиден в относимата санкционна норма, поради което обжалваното наказателно постановление следвало да се потвърди от съда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.06.2021 г. около 13:05 часа служители на Столична община –св.Н. -старши инспектор в отдел „Регистрация и контрол на търговската дейност“ и колегата му –Л С А извършили текуща проверка в парк „Заимов“ по спазване на правилата за осъществяване на търговска дейност на територията на Столична община. На централната алея в парка установили наличието на метална конструкция с витрини, пред която имало опашка от хора. Вътре се намирало лице от женски пол, което продавало различни стоки, като палачинки, безалкохолни напитки и минерална вода. На мястото били установени два броя фризери и два броя хладилни витрини. Проверяващите лица извършили контролна покупка, за която им бил издаден касов бон от

работещото в обекта фискално устройство. След това същите се легитимирали и установили самоличността на лицето, което продавало описаните по –горе стоки - С. Д. Е., която им предоставила личната си карта.

Контролните органи приели, че лицето осъществява търговия на открито без наличие на съответно разрешение за това, издадено от кмета на район „Оборище“.

За така установеното нарушение св.Николов съставил срещу С. Д. Е., Акт за установяване на административно нарушение № 21-04-320/03.06.2021 г. за извършено на същата дата нарушение по чл.23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. Актът бил предявен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражение. В срока, визиран в разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗАНН също не е било подадено възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на посочения АУАН било издадено и обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на жалбоподателя Е., на основание чл.36, ал.1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община е наложена „глоба” в размер на 400 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН – АУАН № 21-04-320/03.06.2021 г., длъжностна характеристика на длъжността „старши инспектор“; удостоверение изх.№ 030202200216929/22.11.2022 г.по чл.87, ал.6 от ДОПК, трудов договор № 17/5.09.2020 г., длъжностна характеристика на длъжността „продавач-консултант“, справка от НАП изх.№ 08388203024369/15.09.2020 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, удостоверение за декларирани данни изх.№ 030192203872945/06.10.2022 г. на ТД на НАП – Варна, Заповед № СО–РД-09-567/20.06.2019 г., Заповед № РД-09-2540/12.12.2012 г. и Заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля-актосъставител Н.

Съдът кредитира с доверие показанията на св.Николов, възприемайки

ги като обективни и кореспондиращи с писмените доказателства по делото. В показанията си пред съда св. Николов добросъвестно обясни, че не си спомня дали е попитал лицето в какво качество извършва търговия – като търговец или като работник на обекта.

Св.Николов беше категоричен в разпита си пред съда, че е извършил контролна покупка преди да се легитимира, за което му бил издаден фискален касов бон, на който било посочено наименованието на някаква фирма.

В заключение следва да се отбележи, че св.Николов макар, че изложи твърдения за установена търговска дейност, не успя да ангажира конкретни факти, въз основа на които е достигнал до извода, че стоките се предлагат без съответно издадено на търговеца разрешение.

На следващо място, съдът ще обърне внимание на приобщените към материалите на делото трудов договор № 17/15.09.2020 г., сключен между „К -2019“ ЕООД – гр. Добрич, в качеството му на работодател и С. Д. Е., като работник, изпълняващ длъжността „продавач –консултант“; както и длъжностната характеристика, подписана от Е. на същата дата -15.09.2020 г. и справката от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от 15.09.2020 г. От цитираните писмени доказателства безспорно се установява, че е налице трудово правоотношение между С. Е. и търговското дружество „К -2019“ ЕООД – гр. Добрич, стопанисващо проверявания обект.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице и е срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

Установеният от ЗАНН нормативен регламент урежда реда за уведомяване на нарушителя за изготвените наказателни постановления- чл.58 от ЗАНН и лимитира хипотезите, при които те влизат в сила, като разпоредбата на чл.84 от ЗАНН препраща към прилагане на НПК, доколкото липсват особени правила за връчване на призовки и съобщения, и за съдебното производство по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления. Разпоредбата на чл.58, ал.1 от ЗАНН императивно урежда начина на връчване на наказателните постановления, а именно- срещу

подпис, което в случая не е изпълнено. Тази разпоредба цели да гарантира правото на нарушителя да узнае за какво е наказан и да му бъде осигурена възможност да обжалва наказателното постановление, ако счита същото за незаконосъобразно. Освен срещу подпис, в разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН е предвидена и друга възможност, приравнена на редовно връчване на НП- ако нарушителят не е намерен на посоченият от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Съгласно чл.84 ЗАНН, вр. чл.180 от НПК призовките, съобщенията и книжата се връчват лично срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени или на пълнолетен член от семейството, а ако няма такъв- на домоуправителя, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде, в случай, че лицето, за което са предназначени отсъства.

Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. *Тези предпоставки са нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен.* Касае се за кумулативно предвидени в хипотезата на правната норма предпоставки, поради което, за да се прояви фактическия състав по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и да се приеме, че е налице редовно връчване, е необходимо не просто нарушителят да не е намерен на посочения адрес, но и същият да е променен, и новият му адрес да е неизвестен. Следователно за да се приложи чл. 58, ал.2 от ЗАНН не е достатъчно *инцидентното неоткриване* на лицето на посочения от него адрес, а следва да се установи, че той трайно не пребивава на този адрес.

В процесния случай, към материалите на делото е приложено известие за доставяне и обратна разписка от „Български пощи“ ЕАД относно връчване на процесното НП (л. 9 от делото). В същите е отразено, че атакуваното наказателно постановление е било изпратено на нарушителя С. Д. Е. на адрес: гр.Варна, ул.“Карнеги“ № 8, ет.4, ап.18 на 17.09.2021 г., като на 11.10.2021 г. е направено отбелязване, че пратката е непотърсена, поради което е била върната на подателя в гр. София на 12.10.2021 г.

Изложеното мотивира извода, че в конкретиката на настоящия казус

не е налице някоя от предпоставките по чл. 58, ал. 2 ЗАНН, за да се приеме, че НП е връчено по този ред, тъй като не са налични данни, че жалбоподателят е променил адреса си, като новият му адрес е неизвестен, каквото отбелязване е направено върху текста на НП, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, респ. на коя дата е било връчено по този ред.

С оглед на всичко гореизложено, следва да се приеме, че обжалваното НП не е било връчено по надлежния ред на жалбоподателя, поради което и процесната жалба следва да се приеме за подадена в законоустановения 14-дневен срок, и като такава се явява процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи в пределите на тяхната материална и териториална компетентност. Спазен е регламентираният от нормите на [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#) задължителен, минимален обем от информация. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства в АУАН и тяхното последващо възпроизвеждане в текста на атакуваното НП. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, така че нарушителят да е в състояние да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което е и сторил. Спазени са и давностните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Съгласно сочената за нарушена правна норма на чл.23 от НРУИТДТСО - Търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще

се извършва дейността.

От събраните по делото доказателства, анализирани по –горе не се доказва по изискуемия от закона безспорен и категоричен начин извършването на нарушението и неговия автор. В този смисъл е налице незаконосъобразно прилагане на материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 26 от НРУИТДТСО при извършване на търговия по чл. 19 (търговия на открито е търговия на дребно върху терени общинска собственост), търговецът е длъжен да представи при поискване от контролните органи определени документи, един от които се явява разрешение за ползването от него място, издадено от кмета на района, на територията на който се извършва дейността. В конкретния случай от доказателствената съвкупност на делото не се установи дали проверяващите служители са изискали от жалбоподателя да представи разрешение за ползването място, издадено от кмета на район "Оборище". Св.Н обясни пред съда, че не е проверил факта на издаването на такова в районната общинска администрация. Налага се изводът, че още изначално производството е започнало с презюмиране на факти. Не са събрани и конкретни доказателства да е била извършвана продажба на въпросните стоки, като липсват каквито и да било документи за тези стоки и техния собственик. Не са представени доказателства, които да установят, че санкционираното лице "извършва търговия". В приобщените по делото писмени доказателства не се откриват данни да е била извършена контролна покупка, както посочи в разпита на свидетеля –актосъставител, която да потвърди реализацията на търговска дейност. Тези пропуски в доказателствения процес са неотстраними в съдебното производство и не позволяват на съда да направи категоричен извод относно авторството на нарушението и вината на нарушителя.

По изложените по –горе съображения съдът намира, че жалбата с която е сезиран е основателна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

При този изход на правния спор и на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на жалбоподателя, чийто процесуален представител своевременно поиска присъждането им и представи доказателства за извършеното им плащане (л.31 от делото). Ето защо, и на основание [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#) вр.чл.18, ал.2 вр.чл.7, ал.2, т.1 от

Наредба № 1/09.07.2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

С оглед изхода на спора, неоснователно се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр. ал.3, т.1 от ЗАНН и чл.63д ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-320/31.08.2021 г., издадено от Зам.Кмет на Столична община, с което на С. Д. Е. е наложена глоба в размер на 400 (четиристотин) лева, на основание чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община за извършено нарушение по чл.23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Д. Е., ЕГН ***** разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____